

Kors och kärlek

Nr 4 i serien Kristusvägen

Det kristna livet

KORSET

När man går in i en kyrka ser man ofta ett kors över altaret eller på något annat ställe i kyrkorummet. Korset är en symbol för Jesu lidande och död för oss, men också för hans uppståndelse och kärlekens seger över döden. Gud betalade kärlekens högsta pris då Jesus dog på korset. Därför har korset blivit kristendomens viktigaste symbol.

PÅSKEN

Under påsk påminns vi om Jesu död och uppståndelse. Påsken firas under en hel vecka.

PÅSKENS VIKTIGASTE DAGAR:

Palmsöndag:

Jesus red in i Jerusalem på en åsna. Folket viftade med palmkvistar och hyllade honom som en kung.

Skärtorsdag:

Jesus delade den sista måltiden med sina lärjungar. Nattvarden instiftades.

Långfredag:

Jesus dog på korset och kroppen blev lagd i en grav.

Påskdagen:

Tredje dagen efter Jesu död. Några kvinnor fann Jesu grav tom. En ängel berättade för dem att han uppstått från de döda.

Annandag påsk:

Några av dem som kände Jesus mötte honom efter uppståndelsen.

Jesus uppstod från de döda den första dagen i veckan, den dag vi kallar söndag. Därför har söndagen blivit den kristna helgdagen då vi firar gudstjänst.

KORSET I GUDSTJÄNSTEN

I gudstjänsten tecknas korset över den som skall döpas.
I dopet förenas människan med Gud.

Nattvardsbrödet är oftast märkt med ett kors och församlingen tar emot bröd och vin med orden "*Kristi kropp för dig utgiven*" och "*Kristi blod för dig utgjutet*".

När prästen förmedlar välsignelsen till församlingen i slutet av gudstjänsten sker det med korsets tecken. I gudstjänsten används korstecknet alltså för att uttrycka:

- samhörigheten mellan Gud och människor (dopet)
- Guds förlåtelse till människor (nattvarden)
- Guds välsignelse till människor (välsignelsen)

Efter nattvarden ber vi en tackbön. Så här kan en tackbön låta:

*Tack Gud för din förlåtelse.
Den gör det möjligt att leva.*

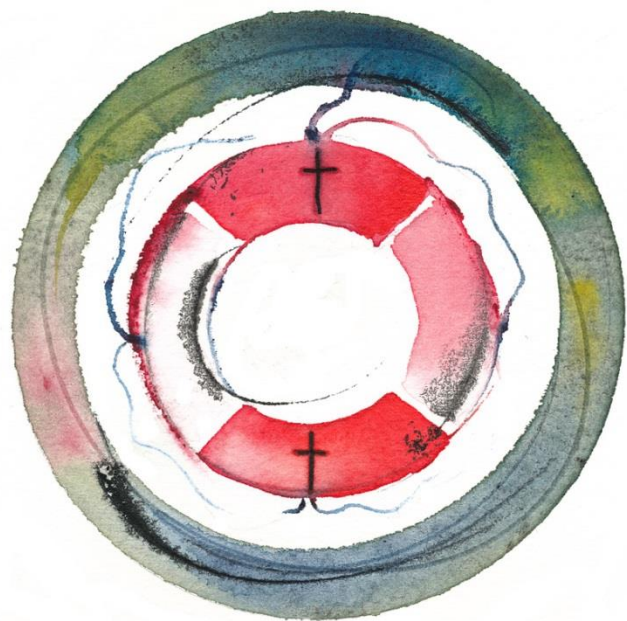
Kristen lära

SYND

Bibeln berättar att Gud skapade människan till sin avbild och Gud såg att det var gott. Från skapelsen finns en längtan i oss människor efter Gud och det goda. Samtidigt erfar vi att det onda får makt över oss så att vi vänder oss från Gud och varandra. Bibeln berättar att de första människorna Adam och Eva gjorde uppror mot Gud. Berättelsen vill visa att alla människor är syndare, vi är människor som inte vill följa Guds vilja utan önskar att gå vår egen väg. Synden förstör det goda livet, som Gud ville ge oss, och så får också döden makt över oss.

GUD FRÄLSER (= räddar)

Människor kan inte frälsa sig själva. Vi kan inte göra oss förtjänta av frälsningen. Men Bibelns budskap är att Gud inte önskar att någon enda människa skall gå förlorad, utan att alla skall bli räddade. Därför sände Gud sin son Jesus Kristus som frälsare för hela världen.

NÅD

Guds kärlek och vilja att frälsa oss kommer till uttryck i Jesu Kristi liv, död och uppståndelse. Jesus levde ett liv utan synd, men tog alla människors synd på sig när han blev korsfäst. Jesus dog och blev begravd. Men han uppstod från döden och därmed segrade kärleken över döden och alla destruktiva krafter.

Trots människans synd lämnar inte Gud oss ensamma och utan hopp, utan förlåter oss och för oss tillbaka till gemenskapen med Gud. Vi blir frälsta av nåd. Frälsningen är en gåva som Gud i sin kärlek ger oss.

"...av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig." (Efesierbrevet 2:8-9)

GUD HAR GJORT OSS FRIA

Vi kommer många gånger att göra oss skyldiga till onda tankar, ord och handlingar. Men i tron på Jesus Kristus har människan blivit fri, så att vi inte behöver vara rädda för Guds dom över oss. Gud är en nådig domare, som förlåter och återupprättar gemenskapen med oss genom Jesu död och uppståndelse.

Bibels berättelser

De fyra evangelierna slutar med berättelsen om Jesu Kristi korsfästelse, död och uppståndelse. I Markusevangeliet berättas det så här om korsfästelsen:

”De förde Jesus till det ställe som kallas Golgota (det betyder Skallen). Där gav de honom vin med myrra, men han tog inte emot det. De korsfäste honom, och de delade hans kläder mellan sig genom att kasta lott om dem. Det var vid tredje timmen som de korsfäste honom. På anslaget med anklagelsen mot honom stod det: Judarnas konung.

Tillsammans med honom korsfäste de två rövare, den ene till höger och den andre till vänster om honom. De som gick förbi smädade honom och skakade på huvudet och sade: ”Du som river ner templet och bygger upp det igen på tre dagar – hjälp dig själv nu och stig ner från korset.” Likaså gjorde översteprästerna och de skriftlärda narr av honom sinsemellan och sade: ”Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. Han som är Messias, Israels konung, nu får han stiga ner från korset, så att vi kan se det och tro på honom.” Också de som var korsfästa tillsammans med honom skymfde honom.

Vid sjätte timmen föll ett mörker över hela jorden och varade till nionde timmen. Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: ”Eloi, Eloi, lema sabachtani?” (det betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?). Några som stod intill hörde det och sade: ”Han ropar på Elia.” En av dem sprang bort och fyllde en svamp med surt vin, satte den på en käpp och gav honom att dricka och sade: ”Låt oss se om Elia kommer och tar ner honom.”

Med ett högt rop slutade Jesus att andas. Och då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner. När

officeren som stod vänd mot honom såg honom ge upp andan på det sättet sade han: "Den mannen måste ha varit Guds son." (Markus evangelium 15:22-39)

En personlig berättelse

D är en man på 48 år. Han blev kristen när han var 19 år och är i dag medlem i den danska Folkekirken. D berättar:

"Ordet synd får mig att tänka på det ställe i Bibeln, där en kvinna, som hade begått äktenskapsbrott, skulle stenas. Hon blev förd till Jesus och när Jesus sa: 'Den av er som är fri från synd skall kasta första stenen på henne' var det ingen som kunde kasta en sten. Det pekar på att vi alla har syndat och behöver frälsning.

Nåd är för mig en gåva från Gud, frälsningen, som jag tar emot och accepterar i tron. Det är upp till mig om jag vill ta emot denna gåva".

Till det danska materialet finns en vägledning: "Tro i mødet – indføring i kristentro i et religiøst mangfoldigt samfund". Kåre Schelde Christensen, Jette Dahl och Mogens S. Mogensen (red). Unitas forlag.

Fritt översatt från "Kristus-vejen" av Mogens S. Mogensen og Kåre Schelde Christensen (red.) med tilladelse fra Folkekirke og Religionsmøde, religionsmoede.dk

Gunnel Claesson 2016